

Studiekredsen forår 2020:

”Tredje Mosebog og Den hellige Gudstjeneste”

Torsdag kl. 10 -12 i Kirkehuset

Datoer forårssæson: 9/1, 30/1; 5/3; 26/3; 7/5

Kronik Ugepost uge 48:

Advent

På søndag er det første søndag i advent. Det vil sige, at på søndag begynder det nye kirkeår og vi begynder på søndagslæsningerne efter 2. tekstrække.

De næste fire uger er vi i adventstiden. Tiden som peger frem mod den nat da Gud blev menneske. Julenat steg den uforgængelige ned i det forgængelige. Den udødelige gjorde sig dødelig. For vores skyld. For at dø i stedet for os. For at ofre sig.

Ordet ”advent” betyder komme. Det kommer af det latinske udtryk “Adventus Domini” som betyder ”Herrens komme.”

Ja, alle teksterne i adventstiden handler om at se fremad mod det som kommer. Mod Guds komme til os julenat og Hans genkomst ved tidernes ende. På dommedag.

Se fremad i frygt og i forventning. I frygt hvis man er uden Gud. Men i salig forventning hvis man tror på at verden frelses ud af døden magt ved Jesus Kristus.

En del af adventstidens tekster er direkte dommedagstekster, om verdens undergang.

Tit får sådanne tekster med trusler om undergang og dommedag, mennesker der ikke er kristne til at blive forargede. Man siger at kristendommen fremkalder bygger på frygt.

Det er imidlertid ganske mærkeligt at det kan fremkalde forargelse at vi kristne hævder at jorden skal gå under. Det ved enhver jo at den skal.

Hvis det ikke sker før, så sker jordens undergang under alle omstændigheder når solens energi engang er brugt op. Det ved enhver som har fulgt med i skolen.

Forskellen på en kristen dommedagsbeskrivelse og en ikke-kristen er, at kernen i en kristen dommedags-beskrivelse er, at jorden altid – også midt i undergangen – er i den kærlige Guds hånd. Undergangen er for den kristne ikke meningsløs.

På samme måde er forskellen på en kristen tale om døden og en ikke-kristen

tale om døden, at vi som kristne véd, at vi også midt i døden – midt i mørket og tomheden og ensomheden – er i Guds hånd. Den hånd som leder os ad rette vej for sit navns skyld.

Når vi i kirken synes at beskæftige os mere med døden end man gør uden for kirken, så er det jo mildt sagt ikke fordi de kristne dør mere end andre, det er fordi vi som kristne tør se døden i øjnene.

Ikke med fortvivlelse, men med glæde og håb. Vi venter på det liv der skal komme. Vi venter på Adventus domini. Dvs. Herrens advent, Herrens komme, Guds komme til Mennesket.

Claus Thomas Nielsen
Sognepræst